

Svenska Jägareförbundets inspel till förvaltningsplan storskarv, dnr. NV-06750-22

Frågor:

Av uppdraget framgår att Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten ska utreda möjligheten att underlätta användningen av effektivare jakt- och skrämselemetoder som komplement till den jakt som bedrivs med skjutvapen.

1. Vad ser ni för alternativ till jakt på storskarv utöver den som bedrivs med skjutvapen? Vad används idag och finns det metoder som inte nyttjas i dagsläget? Hur kan användandet av dessa metoder underlättas?

Oljering och prickning av ägg är möjligt att använda på markhäckande skarv samt låga trädplacerade bon. Detta begränsar skarvens tillväxt det enskilda året. Det skulle också vara möjligt att byta ut ägg mot äggattrapper. Men samtliga av dessa metoder som har med ägghantering att göra är tidskrävande och därmed mycket dyra.

Ett alternativ som kan vara effektivt är att tillåta mörkeroptik och jaga skarven i mörker. Med rätt val av kulammunition går knallen starkt att reducera med ljuddämpare. Jakten ställer höga krav på jägaren som behöver förvissa sig om säkerhetsavstånd samt att inte människor eller egendom kan komma till skada. Metoden innebär också möjligheter att tidigt på säsongen skjuta isär skarvpar för att förhindra omläggning av ägg. Det skulle också vara möjligt att skjuta ungfågel i boet som ännu inte är flygfärdiga.

2. Vad ser ni för alternativa skrämselemetoder utöver de som används idag? Vilka skrämselemetoder används i dagsläget och hur kan användningen av dessa underlättas?

Idag används ljud och ljus. Skrämsele av skarv kan möjligen hjälpa högst tillfälligt och lokalt. Men sett till det större perspektivet och situationen utmed våra kuster, med skarvens predation av fisk i Östersjön är det nödvändigt att begränsa storskarvens populationsutveckling. Detta görs mest effektivt med bra skyddsjaksbeslut där populationen begränsas.

Av uppdraget framgår att storskarvens effekter på fiskbestånd behöver inkluderas i en ekosystembaserad förvaltning, med fokus på arter och bestånd som är hotade eller behöver återhämta sig.

3. Hur påverkar storskarven lokala och regionala fiskbestånd och vilka arter är mest hotade?

Svenska Jägareförbundet

Lokalt kan skarven slå mycket hårt mot fiskarter. Skarven är en generalist och tar den fisk som för stunden finns. Vid exempelvis åmynningar kan storskarven ha stor effekt på strömlekande fiskarter och hela årsklasser kan slås ut.

Skarven fiskar i grunda vatten, upp till 20-30 meters djup, där väldigt många fiskarter har sin föryngring samt uppväxt eller hela sin livscykel.

Syftet med revideringen av förvaltningsplanen för storskarv är bl.a. att minska allvarlig skada på fiskerinäringen orsakad av storskarv.

4. Hur påverkas er verksamhet och era medlemmar av storskarven? Vilken betydelse har den förvaltning av arten som bedrivs i dagsläget?

Storskarvens etablering på öar leder till att ön, på grund av skarvens träck, slutligen dör. Dessa etableringar påverkar lokalt den biologiska mångfalden negativt och flertalet häckande fåglar blir bortmotade, så som skrântärnan. Dessa öar kan i vissa fall utgöra enskilda medlemmars enda möjlighet till jakt och denna jakt kan då gå förlorad.

Beslutad skydds jakt har ofta ett förväntat resultat från samhället och allmänheten och det ligger även en förväntan på att jägarkåren ska vara en frivillig utförare av besluten. Det kan vara negativt i vissa lägen när någon behöver skita ner händerna. Men samma beslut ger också jaktmöjligheter, vilket är positivt ur ett medlemsperspektiv.

Dagens beslutade skyddsjakten är begränsad i antal och utgör en mindre del av tillväxten. Det innebär en begränsad påverkan på storskarvens populationsutbredning och har ringa betydelse för artens utveckling.

Övriga frågor och inspel.

5. Finns det några övriga synpunkter som ni önskar lyfta och som ni bedömer berör arbetet med den nationella förvaltningsplanen för storskarv?

På flera håll har av Länsstyrelser beslutade Natura 2000-områden belagts med jaktförbud av exempelvis skarv. Detta följer inte de klargöranden som EU-kommissionen gjort att det inte finns någon presumtion mot jakt i Natura 2000-områden. Det behöver klargöras i direktiv till Länsstyrelser, och framgå i förvaltningsplanen, att Natura 2000-områden inte ska begränsa möjligheten till jakt och skydds jakt.

Jakten efter skarv kan i många fall vara mycket dyr och kostsam. Dels kan biltransporter bli omfattande, men framför allt kostar båtar mycket, både att äga, dels att köra. Detta bekostas idag allt som oftast av jägaren själv, som inte alltid är den drabbade. Det är på sin plats att samhället tar sin del av kostnaden eftersom många av besluten ligger i allmänhetens intressen. I en kommande förvaltningsplan bör det finnas med hur av myndighet beslutad skydds jakt ska finansieras.